

full dominical

Església de Menorca

Número 1862 - Any XXXVII - 11 febrer 2018

passant per la vida

EL MINISTERI ORDENAT

Benvolguts diocesans:

Ens queda per tractar la tercera de les vocacions fonamentals que es donen en l'Església, la vocació al ministeri ordenat, la finalitat és prolongar a l'Església fins a la fi dels temps la missió que Crist va confiar als apòstols.

Des dels primers temps aquest ministeri ordenat es va anar configurant en tres graus diversos: els diaques, els preveres i el bisbe. Per la imposició de les mans i la pregària de l'Església tots ells reben el do de l'Esperit Sant que els permet actuar en nom de Crist per al servei de tots els fidels. Aquesta unció de l'Esperit, rebuda en l'ordenació, els capacita per ensenyar, santificar i governar el poble de Déu. Els preveres i el bisbe participen, per mitjà d'aquest sagrament, del sacerdoti de Crist, mentre que el diaconat té relació amb Crist com a servidor.

El bisbe rep la plenitud del sagrament de l'ordre, que el configura amb Crist i el capacita per prolongar la seva missió com a sacerdot, mestre i pastor. Cada bisbe, com a successor dels apòstols, és responsable de l'Església particular que li ha estat confiada, però al mateix temps no ha d'oblidar

la missió universal, perquè a ell correspon també, com a membre del Col·legi dels bisbes, l'anunci de Crist en totes les Esglésies.

Els seus col·laboradors més importants i insubstituïbles són els preveres o sacerdots, els quals, per amor a Jesucrist, consagren la seva vida a pasturar la porció del seu ramat que els és confiat. Units al Bisbe per un mateix sacerdoti, participen de la seva mateixa missió. Com exposa el Prefaci per a les ordenacions, "ells renoven en nom de Crist el sacrifici de la redempció i preparen als teus fills el banquet pasqual, on el poble sant es reuneix en el teu amor, s'alimenta amb la teva paraula i s'enforteix amb els sagraments". D'aquesta manera -afegeix- es van configurant a Crist i donen testimoni seu per a la salvació dels homes.

Els diaques, finalment, exerceixen un "ministeri de la litúrgia, de la paraula i de la caritat" (LG 29). El seu ministeri està impregnat del sentit de servei (diaconia), que es dirigeix en primer lloc a Déu i, en nom de Déu, als germans. La diaconia és també servei al bisbe i als preveres, als quals l'ordre diaconal està unit per vincles d'obediència i comunió.

El sant bisbe d'Antiòquia, Ignasi, al començament del segle II, donava aquest valuós consell als cristians d'Esmirna: "Seguiu tots al bisbe com Jesucrist (segueix) al seu Pare, i al presbiteri com als apòstols; pel que fa als diaques, respecte-los com a la llei de Déu. Que ningú faci al marge del bisbe res pel que fa a l'Església" (8,1). Els preveres i diaques exerceixen el seu ministeri en comunió amb el bisbe, que és principi d'unitat de l'Església Diocesana.

Us convido a pensar en els vostres sacerdots sants, valents, bons i en els vostres diaques fidels i servicials i a pregar per ells. És responsabilitat de tota l'Església sostenir els ministres de Déu amb la pregària. Agraïu la seva valentia i dedicació. I no us oblideu mai de pregar per mi, perquè com més gran és la responsabilitat, més necessària és la gràcia.

† Francesc, Bisbe de Menorca

l'entrevista a...

ANA ISABEL GONZALEZ

Los religiosos y religiosas de la Confer de Menorca celebraron una jornada de formación en el Monasterio de Santa Clara de Ciutadella. En ella intervino como ponente la religiosa Mercedaria Ana Isabel González, quien es la responsable de la Delegación de Justicia y Paz de la Confer Española. Su disertación giró en torno al tema: "Si cuidas el planeta, combates la pobreza". Con ella hemos mantenido una breve y cordial entrevista.

Ana Isabel, ¿cuál es el sentido de este eslogan sobre el que ha centrado su charla?

Este es el titular de una campaña que estamos llevando a cabo diversas organizaciones de la Iglesia católica a nivel nacional: Caritas, Manos Unidas, Confer, los Institutos Seculares y las ONG católicas. Y es el mensaje que concentra el núcleo de la encíclica Laudato Si, en la que el Papa Francisco afirma que la crisis ecológica no puede separarse del problema de la injusticia ni de la pobreza; el deterioro ecológico y la desigualdad social son dos manifestaciones concretas del actual sistema económico y de un modelo de desarrollo que muestra una peculiar concepción de la convivencia de los seres humanos. Las principales víctimas de esta crisis son los pobres. Nosotros no estamos demasiado sensibilizados, ni como sociedad ni como Iglesia, con esta problemática porque no la vivimos en primera persona, pero los pueblos y las Iglesias de Asia, África y de América latina sí saben que luchar contra la pobreza o por la justicia implica cuidar la tierra. Nuestra vida está basada en un sistema económico muy injusto que provoca un grave deterioro de la tierra y pone en serio peligro la vida de los pueblos que viven de la tierra, que hoy son ya el 70% de la humanidad.

¿Cree Vd. que hay un antes y un después de la encíclica Laudato Si?

Sí, aunque también es verdad que, siendo ésta la primera encíclica que trata íntegramente de la ecología, no es un tema nuevo en la Doctrina Social de la Iglesia, pues ya tuvo una presencia importante en el magisterio de Benedicto XVI y en el de Juan Pablo II, pero es evidente que, con su publicación, se produce un cambio significativo al vincular la cuestión práctica de cuidar el planeta para evitar que se agoten los recursos a la espiritualidad, como un elemento nuclear de la vocación cristiana, unida a la lucha contra la pobreza. Laudato Si no es sólo una encíclica sobre la ecología, sino que contiene una profunda reflexión sobre la grave crisis de civilización que vivimos, que pretende iluminar esta problemática socioambiental ante la que debemos actuar consecuentemente.

Es, por tanto, esencial que el mundo desarrollado tome conciencia de este grave problema, ¿no?

Efectivamente, nos falta conciencia de su enorme dimensión. Nuestro compromiso, en todo caso, es muy teórico y no lo valoramos como es debido. Es muy revelador que sean precisamente las Iglesias de aquellos países que sufren directamente las consecuencias del deterioro ecológico las que están más implicadas en defender, cuidar y respetar la tierra, porque saben que, con ello, protegen la vida y luchan contra la pobreza y manifiestan su voluntad de optar preferentemente por los pobres. Los bienes de la tierra han de ser para todos; es muy injusto que lo acaparemos unos pocos.

Diego Dubón

la paraula
de Déu

Diumenge VI de Durant l'Any

Cicle B

Lectura del llibre del Levític

13, 1-2.44-46

El Senyor digué a Moisès i Aharon: "Si qualcú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin tèmer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots. Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esqueixats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteix, són impurs, i han de viure tots sols, fora del campament."

Salm responsorial 31

R: **En vós he trobat el meu recer, vós em guardau del perill.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

10,31 - 11,1

Germans, quan mengueu o begueu, o faceu alguna altra cosa, feis-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procur adaptar-me a tots, i no cerc allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo seguec el de Crist.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

1, 40-45

En aquell temps es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu; suplicant-lo: "Si

voleu, em podeu purificar." Jesús, compatit, el tocà amb sa mà i digué: "Sí que ho vull: queda pur." A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús li digué que se n'anàs, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació allò que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, tot d'una que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i a fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent el venia a veure de tot arreu.

Lectura del libro del Levítico

13, 1-2. 44-46

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca una llaga como de lepra, será llevado ante el sacerdote Aarón, o ante uno de sus hijos sacerdotes. Se trata de un leproso: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El enfermo de lepra andará con la ropa rasgada y la cabellera desgreñada, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!" Mientras le dure la afección, seguirá siendo impuro. Es impuro y vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento».

Salmo responsorial 31

R: **Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

10,31-11,1

Hermanos: Ya comáis, ya bebáis o hagáis lo que hagáis, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo ni a judíos, ni a griegos, ni a la Iglesia de Dios; como yo, que procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propia ventaja, sino la de la mayoría, para que se salven. Sed imitadores míos como yo lo soy de Cristo.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

1, 40-45

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas: «Si quieres, puedes limpiarme». Compadecido, extendió la mano y lo tocó, diciendo: «Quiero: queda limpio». La lepra se le quitó inmediatamente, y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero, para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés, para que les sirva de testimonio». Pero, cuando se fue, empezó a pregonar bien alto y a divulgar el hecho, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo, se quedaba fuera, en lugares solitarios; y aun así acudían a él de todas partes.

evangeli i vida

Ho vull, queda pur

Francesc Triay

La lepra és una d'aquestes malalties signe de la marginació. Els leprosos no podien estar en contacte amb les persones sanes, de tal manera que fins la llei religiosa d'Israel declara impurs els leprosos qui han de viure allunyats de la gent i no poden participar en actes de culte i els qui els toquin queden impurs com els mateixos leprosos.

L'Evangeli d'aquest diumenge ens presenta un leprós qui, contravenint la llei, es presenta a Jesús i li diu: "Si voleu, em podeu purificar" (Mc 1, 40). Jesús no fa cas de la prohibició legal, el toca i li diu: "Sí que ho vull: queda pur" (Mc 1, 41). Per Jesús primer és la persona que la llei, doncs, com en altres ocasions, ens vol donar a entendre que la llei és per la persona, no la persona per a la llei. Sovint en la societat de tot temps s'ha imposat la llei a la persona. No s'ha fet una llei alliberadora,

sinó opressora. Si estem atents a les lleis de distints pobles i de distintes èpoques ens adonarem que s'han fet lleis perquè els poderosos puguin oprimir, sense por al castic, als pobres i als humils.

Jesús en canvi ha vingut per tal de manifestar-nos que Déu ens estima com fills i vol el nostre bé i la nostra felicitat. Ell no vol que hi hagi opressors ni oprimits i de cap manera vol que s'oprimeixi en nom del mateix Déu i Pare que ens estima a tots, sense distinció de cap casta. Si té una predilecció és per aquells que menyspreem els humans.

Quan Jesús ha curat el leprós li diu: "Vigila de no dir res a ningú. Vés només a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès: això els servirà de prova." (Mc 1, 43-44). Jesús li prohibeix de dir-ho per dues raons: -pel secret messiànic,

no vol que es desvirtuï el seu projecte; recordem la temptació de vanagloria en el desert, i, perquè si es publica ja no podrà entra a cap lloc habitat, doncs Ell ha tocat un leprós i ha quedat impur i els impurs han de quedar fora de la ciutat.

Això ens dur a pensar que Jesús, qui ens ha vingut a salvar i alliberar, serà tractat com un malfactor i com a tal serà crucificat fora de la ciutat. Ell, el qui ens fa lliures, morirà com un esclau. Ell que ens fa fills i filles de Déu morirà repudiat de la religió oficial del seu poble.

Moisès va segellar una aliança amb Déu i el seu poble, amb sang de bous, Jesús ha segellat la Nova Aliança, amb tota la humanitat, amb la seva pròpia sang. Ell ens ha donat el seu Cos com menjar i la seva Sang com beguda en el convit penyora del convit del Regne de Déu.

dimensió social de l'església (12)

Voluntariat. L'art d'estimar

Mª Antònia Llambias Fiol

Saber-nos estimats per Déu, es haver trobat la font del amor més gran. Aquest amor ens mou a donar-nos, per tornar la vida, als nostres germans més febles, com va fer Jesús. "Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu". (Mt 25,40)

El voluntariat cristià és, sentir-se enviat per Crist, a donar la vida, servint als qui més pateixen, a posar-nos en marxa i sortir de dins noltros, superant els egoïsmes, per curar les ferides, dels qui estan ran del camí, els descartats de la societat, per mostrar-los aquest amor que salva. "No m'heu

escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre". (Jn 15, 16)

El Papa Francesc ens diu: "L'Església en sortida és la comunitat de deixebles missioners que primeregen, que s'involucren, que acompanyen, que fructifiquen i festegen. Jesús va rentar els peus als seus deixebles. El Senyor s'involucra i involucra als seus, posant-se de genolls davant dels altres per rentar-los". (EG,24)

El Senyor ens convida a seure a la seva taula, ens alimenta del seu cos i la seva sang, per convertir-nos en aliment

amorós dels seus preferits, rentant-los els peus al estil del Mestre. Aquesta crida que sentim, és diu vocació. Açò es la clau del nostre voluntariat.

Fernando Martí Camps (12)
sacerdote, literato e historiador

El Padre Pedro Camps y Janer

Guillermo Pons Pons

La investigación sobre temas de genealogía que durante muchos años fue realizando Fernando Martí le fueron abriendo la posibilidad de descubrir especiales rasgos y noticias personales de individuos históricos que eran conocidos bajo otros aspectos habiendo descollado en su vida por labores y responsabilidades de diverso orden. Así acontece con el célebre misionero menorquín en la Florida, Pedro Camps y Janer (1729 -1790), que acompañó

hacia aquellas lejanas tierras a un numeroso contingente de emigrantes menorquines junto con otros de origen griego.

El Sr. Martí Camps debió sentir, sin duda, un especial inclinación al estudio del apellido Camps, que era el de sus antepasados por línea materna. Estudió los antecedentes de Pedro Camps de un modo muy detallado y dio a conocer el numeroso conjunto de los hermanos del misionero, puesto que la familia estuvo compuesta de doce herma-

nos, hijos todos del mismo matrimonio, el sexto de los cuales fue el sacerdote. Estos son los nombres de sus hermanos: Isabel, Catalina, Juana, Pedro (fallecido en la infancia), Antonina, María, Juan, Francisco, Francisca, Antonia (fallecida a los dos años) y otra Antonia. Es posible, pues, que abundaran los parientes del muy recordado sacerdote, que falleció en San Agustín de la Florida y está sepultado en la Catedral de esta ciudad.

LECTURAS DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana

Dg. 11, VI de Durant
l'Any: Lv 13, 1-2.
44-46 / Sal 31 / 1Co
10, 31-11, 1 / Mc 1,
40-45.

DI. 12, Fèria: Jm 1,
1-11 / Sal 118 / Mc 8,
11-13.

Dt. 13, Fèria: Jm 1,
12-18 / Sal 93 / Mc 8,
14-21.

TEMPS DE QUARESMA

Dc. 14, Dimecres de
Cendra: Jl 2, 12-18 /
Sal 50 / 2C 5, 20-6, 2 /
Mt 6, 1-6. 16-18.

Dj. 15, Dt 30, 15-20 /
Sal 1 / Lc 9, 22-25, 2.

Dv. 16, Is 58, 1-9a / Sal
50 / Mt 9, 14-15.

Ds. 17, Is 58, 9b-14 /
Sal 85 / Lc 5, 27-32.

Dg. 18, I de
Quaresma: Gn 9,
8-15; 3 / Sal 24 / 1Pe 3,
18-22 / Mc 1, 12-15.

ACOMPANYAR LA FAMILIA EN LA ENFERMEDAD

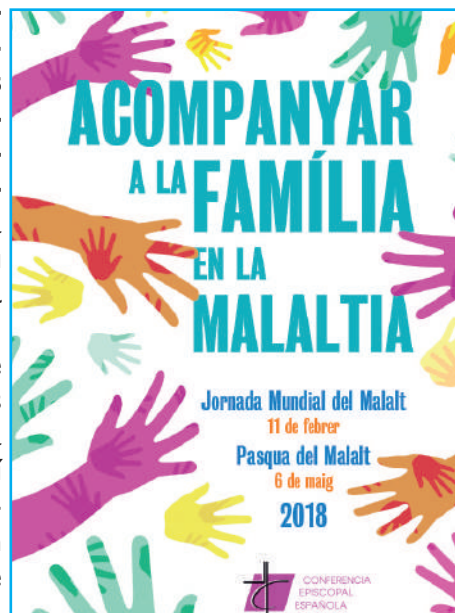
«En todo el mundo» se está extendiendo el «empresarialismo», una corriente que intenta que la atención médica caiga en el ámbito del mercado y termine descartando a los pobres». Los hospitales católicos y los cristianos que trabajan en otras estructuras sanitarias están llamados a luchar contra esta tendencia y a poner en el centro a la persona, subraya el Papa en su Mensaje para la Jornada Mundial de los Enfermos.

El texto para esta jornada que celebramos hoy, se inspira en las palabras de Jesús a su madre en la Cruz: «Ahí tienes a tu hijo», «ahí tienes a tu madre». La Iglesia -explica- es heredera de esta vocación materna de María, que se traduce en el cuidado a todos sus hijos.

La Iglesia está llamada, en especial, a cuidar de los enfermos en el espíritu y el cuerpo, pues Jesús dio a todos «misericordia y perdón» y, en el

caso de los enfermos físicos, también la curación corporal. A lo largo de los dos mil años de historia de la Iglesia, esta misión se ha seguido concretando en «una rica serie de iniciativas en favor de los enfermos».

Todo ello -continúa el mensaje del Papa- es incompatible con el ya citado «empresarialismo». «La inteligencia organizacional y la caridad requieren más bien que se respete a la persona enferma en su dignidad». Para que esto siga siendo posible, la misión de la Iglesia en el ámbito sanitario debe continuar, y hacerlo siendo fiel a su vocación.

agenda

Dimecres de Cendra

El proper dimecres dia 14, és Dimecres de Cendra, amb aquest dia iniciem la Quaresma.

Conferències sobre el bisbe Sever

Dins del Cicle de Conferències en motiu dels 1600 anys de la carta del Bisbe Sever es farà la conferència: "El marco político y social del siglo V d.C." per Pablo C Díaz Martín, Universitat de Salamanca.

Dijous dia 15 de febrer a les 20 h, a l'Ateneu de Maó. Divendres dia 16 de febrer a les 20 h, al Cercle Artístic.

Diàlegs del Bisbe a la Catedral

El bisbe Francesc Conesa, convida a participar del tercer Diàleg a la Catedral. Aquesta vegada serà sobre el tema: "És dolent el Déu de l'Antic Testament".

Divendres dia 16 de febrer, a les 20 h, a la Catedral de Menorca.

Diada del pensament

Els Escoltes de Menorca-MSA, conviden a participar a la xerrada que tindrà lloc amb motiu de la Diada del Pensament Escolta, sobre el tema: "La resolució de conflictes". El ponent és Pere Alzina.

Divendres 16 de febrer a les 20 h, a la sala ACR des Migjorn Gran.

Consell de presbiteri

El Bisbe Francesc convoca el Consell de Presbiteri. Dissabte 17 de febrer, a les 11h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Venda de Menjars

Dins de la Campanya contra la fam, de Mans Unides, com els darrers anys, la parròquia de Sant Esteve organitza una venda de menjars. Conviden a col·laborar: Fent qualsevol tipus de menjar, i dur-lo a la parròquia: el dissabte 17 a partir de les 18 h. i el diumenge 18 a partir de les 10 h. Comprant el menjar que entre tots hem aportat. Els dies 17 i 18 de febrer, a la parròquia de Sant Esteve de Ciutadella.

Trobada de confraries

L'àrea d'Espiritualitat i Formació, convida a participar de la Trobada de Confraries de Setmana Santa de Menorca. El tema de la trobada es: "Caminem amb Maria cap a la Pasqua del Senyor". Diumenge 18 de febrer, a les 17.30 h, a la Parròquia del Carme de Maó.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Reflexionant sobre la Pastoral del Turisme

El passat 20 de gener es va celebrar, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, la reunió del Consell Diocesà de Pastoral, amb la finalitat de reflexionar sobre la Pastoral de Turisme.

Primerament es va fer una valoració de la feina que porten a terme uns 70 grups a tot Menorca, sobre el treball "Discernir per evangelitzar". La valoració és molt positiva ja que s'ajuda a

revisar la pastoral de les parròquies i a pensar pistes per a una nova evangelització.

En referència a la Pastoral de Turisme, va ajudar a fer la reflexió Mn. Francisco Juan Galiana Roig, que és Director del Departament de pastoral de Turisme de la Conferència Episcopal Española.

En la seva explicació aportà pautes per a fer un discerniment sobre el fenomen global del

turisme, les diferents tipologies del turisme, la necessitat d'una pastoral de turisme que doni resposta a les necessitats espirituals i evangelitzadores dels visitants i, finalment va orientar de cara a la organització d'aquesta pastoral a la Diòcesi i a les parròquies. Després d'aquesta reunió, es marcarà un itinerari, amb la finalitat que es pugui marcar un camí conjunt per donar una resposta adient en l'evangelització dels visitants.

El drama de migrants i refugiats

La vetlada per la pau, organitzada per Justícia i Pau/Menorca, es va celebrar el 26 de gener, al centre sociocultural de Ferreries. El lema, proposat pel Papa Francesc en la jornada mundial de la pau d'enguany, diu així: «Migrants i refugiats, homes i dones que cerquen la pau»: aquest va ser el fil conductor de les imatges i testimonis que es van anar succeint durant aquesta trobada d'una mica més d'una hora.

Hi ressonaren el record d'un refugiado maonès de la guerra civil, la visita a un camp de refugiats palestins, una crida de «Metges sense fronteres» pels rohingyes de Miammar, versos i notes d'estudiants d'ESO del cc. St.

Francesc, l'experiència d'una acció mobilitzadora d'un grup de joves de catequesi de confirmació de St. Antoni Mª Claret, i al final, l'esplèndida i emotiva actuació musical de la coral «Clau de sol».

La Fraternitat dels terciaris franciscans visiten Menorca

Els dies 27 i 28 de gener, les fraternitats de terciaris franciscans del convent de Caputxins de Palma i la del monestir de Concepcionistes Franciscanes de Maó, han viscut uns intensos dies de convivències a Me-

norca. Amb un atapeït programa, els dos dies han transcorregut en un autèntic ambient de fraternitat franciscana. A les obligades visites a la Catedral, Museu Diocesà i altres esglésies i monuments de l'illa, cal afegir-hi aquelles

que poden enriquir l'espiritualitat d'ambdues germanats franciscanes seglars. Compartiren estones de pregària i convivència amb les monges clarisses del Reial Monestir de Santa Clara de Ciutadella, amb les Concepcionistes Franciscanes de Maó i, tot peregrinat fins al santuari de la Mare de Déu del Toro, amb la comunitat de Franciscanes Filles de la Misericòrdia que té cura de custodiar aquell lloc tan venerat dels menorquins.

